

Det vil forstaaes, at det har overordentlig stor Betydning for os i Varetagelsen af vore Eksportinteresser, at de Foranstaltninger, vi gennemfører i denne Henseende, fuldt ud kan siges at staa paa lige Fod med dem, der er gennemført i England, hvortil vi eksporterer en saa stor Del af vore Landbrugsprodukter.

Nu er Forholdet det, at en virkelig til Bunds gaaende Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen ganske sikkert ikke kan opnaas uden gennem Brugen af Tuberkulinprøven, dette verdenskendte Middel, som vi her i Landet kender særlig godt, fordi det er en Landsmand af os, der har anvist en virksom Form for dets Anvendelse; men det, der særlig har Interesse, er jo, at de mest smittefarlige Dyr bliver fjernet paa et saa tidligt Tidspunkt som muligt. Her har vor Lovgivning hidtil begrænset sig til at paabyde Nedslagning af de Dyr, der har Yvertuberkulose, men dette er ganske sikkert ikke tilstrækkeligt og ikke tilfredsstillende. Der foreligger fra Statskonsulent Faber en udførlig Redegørelse for de Foranstaltninger, der nu er gennemført i England, hvorman gaar betydeligt videre; jeg skal ikke her komme nærmere ind derpaa, men det er min Hensigt, saafremt det høje Ting ned sætter et Udvalg om denne Sag, da at fremkomme med yderligere Oplysninger om dette Forhold i Udvalget; men jeg tror, det vil være rigtigt, at vi ogsaa for vort Vedkommende gaar et Skridt videre og tager de Dyr med, der lider af Børtuberkulose, der for Mælkeproduktionen maa siges at betyde en lignende Smittefare som Yvertuberkulosen. Dertil kommer, at det selvfølgelig vil være af den allerstørste Betydning, at de Dyr, der er angrebet af Tuberkulose, navnlig den saa hyppigt forekommende Lungetuberkulose, i en saadan Grad, at Dyret er stærkt afmagret og er i det Stadium, som man kalder aaben Tuberkulose, hvilket frembyder den allerstørste Smittefare, ogsaa medtages under Lovgivningens Bestemmelser.

Lovforslagets § 1 gaar da ud paa, at Nedslagningen af Kvæg lidende af Tuberkulose udvides fra som hidtil at gælde Dyr, der lider af Yvertuberkulose, til ogsaa at omfatte Dyr, der lider af Børtuberkulose eller af Tuberkulose i en saa fremtrædende Grad, at de frembyder en aaben Smitte kilde. Dernæst er der indført en Bestemmelse om, at der foruden det sædvanlige Tilsyn gennem Politimestre og Dyrlæger gennemføres en særlig Kontrol derved, at et begrændset Antal af Dyrlæger Landet

over faar til Opgave at efterse, at disse Foranstaltninger bliver gennemført. Det er Meningen, at der hertil skulde anvendes praktiserende Dyrlæger; det er ikke Hensigten at indføre en ny Stab af Embedsmænd, men det skal altsaa være praktiserende Dyrlæger, der for deres Arbejde i denne Sags Tjeneste skal have et aarligt Honorar og Dækning for de Rejsseudgifter, som denne Opgave maatte medføre for dem.

Selve Forslaget vil medføre en Udgiftsforøgelse derved, at Statens Erstatninger, der som hidtil sættes til $\frac{1}{3}$ af Dyrets Værdi i Tilfælde af Nedslagning, vil blive forøget, fordi Antallet af Dyr, der nedslaaes, vil stige stærkt efter denne Bestemmelse. Det maa forventes, selv om det ikke vil være muligt at opgive nøjagtigt de Udgifter, der vil blive Følgen af denne Lovgivning, at Udgifterne i Fremtiden vil stige til en $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret, og det er en betydelig Stigning fra de ca. 70 000 Kr., som hidtil har været anvendt som Erstatning for Nedslagning af Dyr, der lider af Yvertuberkulose. Jeg beklager naturligvis under de nuværende finansielle Vilkaar at skulle stille et Forslag om en saa betydelig Udgiftsforøgelse; men jeg maa dog maaske henvise til, at det lykkedes i forrige Samling at spare et Beløb af 200 000 Kr., som tidligere blev udgivet til Bekæmpelse af smitsom Kastning, og om hvilket jeg tillod mig at mene, at det ikke gjorde megen Nytte, hvorfor Beløbet blev fuldkommen sparet, og efter hvad jeg har bragt i Erfaring, efter at dette Beløb er bortfaldet, foregaar Bekæmpelsen af smitsom Kastning i samme Grad nu, som den Gang Staten anvendte de 200 000 Kr. derpaa. Der er altsaa her sparet et Beløb, uden at der derved er gjort nogen Skade, og dette kan formentlig mildne noget paa de store Udgifter, der her er Tale om. Men alt i alt mener jeg, at de Interesser, det her drejer sig om — og jeg er, som sagt, villig til at gøre nærmere Rede overfor et kommende Udvalg for, hvor meget det kan tænkes at komme til at betyde, at vi træffer virkelig effektive Foranstaltninger her —, og de forskellige Hensyn, der her bør tages, er saa vægtige, at de fuldt ud begrundes, at Lovgivningsmagten gaar med og anerkender en Lovgivning som den, der her bringes i Forslag, selv om den medfører en Udgiftsforøgelse for Statskassen.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale dette Forslag til det høje Tings Velvillie.